

Campuspræst! men hvordan?

Opsamling på interviews med ZBC elever,
CAMPUS Køge

Campuspræst! - men hvordan?

Interviewbesøg på CAMPUS Køge, april 2019

Denne interviewopsamling er hverken en rapport eller en fyldestgørende analyse, men blot en opsamling på to fokusgruppeinterviews, der fandt sted på ZBC, Campus Køge i april 2019. Opsamlingen kan bruges til en forståelse af, hvad der er på spil i SOSU-elevens liv på Campus Køge og måske være med til at give nogle pejlemærker på, hvordan man som Campuspræst kan blive en medspiller og resurseperson i elevernes hverdagsliv. Først beskrives konteksten for dette notat og derefter beskrives de tematikker, der fremstår i interviewene. Dette eksemplificeres med citater og uddrag af samtalerne. Citaterne er anonymiserede og samtaleuddragene står uredigerede, så man selv kan arbejde videre med materialet. Endeligt er pointer og ideer samlet i et sammendrag og et Best Practice idekatalog.

Campus-kontekst:

Elever på CAMPUS Køge er i en livsfase, hvor de er i gang med en selvstændiggørelsesfase både i forhold til familie og i forhold til at stå på egne ben og klare sig selv. De udfordres til at tage ansvar for egne beslutninger omkring venner, skole, praktikforløb og er ved at få deres første faglige netværk via ungdomsuddannelsen. På ZBC vil man gerne give eleverne *'blik for det hele menneske og gøre dem til ansvarlige, vigtige omsorgspersoner'*¹. Samtidig kæmper en del af eleverne med egne personlige udfordringer og har brug for at blive set, hørt og anerkendt af andre *'vigtige omsorgspersoner'*. Disse omsorgspersoner er for det første rollemodeller for den rolle, som eleven selv skal øve sig i og træde ind i. For det andet kan *'vigtige omsorgspersoner'* også få betydning for den enkelte elevs daglige trivsel, læringsmiljø og faglige udbytte. Desuden viser flere undersøgelser², at *'sekundære samtalepartnere'* kan være af stor betydning, fordi man her træder ind i et frirum med en samtalepartner der *'ikke har noget på en'*, da der ikke gives karakterer eller diskuteres hjemmelige pligter. Endeligt tyder det på, at sekundære samtalepartnere er i en særlig position i en selvstændiggørelsesfase, fordi man bekymringsløst kan give råd og vejledning, så man som ung kan klare sig selv og stå på egne ben.

I ZBC's egne mål for trivsel ønskes, at flest mulige elever skal have en positiv vej igennem deres uddannelsesforløb, hvorfor der arbejdes for et sundt og trygt skolemiljø med fokus på en bevidst styrkelse af trivsel, relationer og den fysiske, psykiske og sociale sundhed. Har man i ansættelsen af en Campuspræst tænkt præsten ind som en resurseperson til en styrkelse af elevernes trivsel?

Campuspræst er en nyoprettet stilling fra september 2018, hvor en præst tilknyttes CAMPUS Køge i en deltidsansættelse og skal på forskelligvis stille sig til rådighed som en resurseperson for ungdomsuddannelserne. Til Campuspræstens velkomst sagde UUV centerleder Mark Jensen:

- *"Der er brug for voksne til at tale med unge i dag, og jeg ved, at alle på CAMPUS Køge, ser din ankomst som en ekstra ressource, der måske i højere grad end os andre, kan sætte etik og moral på dagsordenen, og være tilstedeværende ved såvel sorg som glæde og ikke mindst være tilstede for de mange unge, som har det svært med hverdagen."*³

¹ Formulering fra ZBC: <https://www.zbc.dk/ungdomsuddannelse/erhvervsuddannelse/omsorg-sundhed-og-paedagogik/>

² <http://cur.nu/wp-content/uploads/pdf/rapportcurdet-er-vigtigt-at-vaere-en-succes.pdf>

³ https://www.campus-koege.dk/images/campus-praest/Ny-campuspr_st-den-3-9-2018.pdf Campuspræst ansættelsen er et samarbejde mellem Campus Køge, Roskilde Stift og Køge provsti.

På CAMPUS Køges hjemmeside vægtlægges at campuspræsten⁴

- Har tavshedspligt og er ikke en myndighed
- Samtaleemnerne kan handle om alt i livet
- Er en del af kriseberedskabet på CAMPUS Køge
- Præsten er for alle – uanset trosretning eller ingen trosretning
- Er uden for skolesystemet

Dette rejser en række spørgsmål og udfordringer, om hvordan campuspræsten kan blive en resurse for ungdomsuddannelsernes elever.

- Hvordan kan en Campuspræst være med til styrke trivslen og den psykiske, fysiske og sociale sundhed på ungdomsuddannelsens præmisser?
- Hvordan kan en Campuspræst tilbyde sig som en omsorgsperson og være med til at støtte eleverne i deres faglige og personlige udfordringer?
- Hvordan kan en Campuspræst optræde som en sekundær samtalepartner både i forhold til problematikker tilknyttet hverdagen på ZBC men også problematikker fra elevens private liv, som kan være med til at hindre fokus på uddannelsen?

Med disse kontekstuelle refleksioner i baghovedet og spørgsmål til campuspræstens rolle og opgaver deltog CUR, Center for Ungdomsstudier i to fokusgruppeinterviews på ZBC, CAMPUS Køge d.25.april, 2019.

Interview med 9 SOSU- studerende (fra ZBC) i alderen 17-25

To ZBC lærere havde på Campuspræstens foranledning spurgt og opfordret en række elever til at deltage i fokusgruppeinterview, hvor præsten var vært. CUR deltog med en projektleder og en antropolog, som var facilitator for en række spørgsmål omkring elevernes trivsel, om hvad der er på spil i deres ungdomsuddannelsestid og hvordan de tænker en Campuspræst kan bruges i det daglige hverdagsliv på CAMPUS Køge.

To fokusgruppe-interview

Eleverne var delt i to fokusgrupper. I gruppe 1 deltog Campuspræsten sammen med interviewer fra CUR – i gruppe 2 var der kun en interviewer fra CUR. Elever fra begge grupper har tidligere mødt præsten i en faglig klassesammenhæng (på GF1), men der var også elever i begge grupper, som ikke har mødt præsten eller hørt om præsten. Begge grupper arbejdede ud fra samme interviewguide. Interviewsene blev afholdt i to gruppelokaler på ZBC.

Generelt var eleverne meget deltagende og aktive og var gode til at reflektere og snakke med (selvfølgelig afhængigt af egen frimodighed). I begge grupper var der en god stemning, god ping-pong og dynamik og en fin anerkendelse af hinandens tanker og fortællinger. I gruppe 1 med præsten snakkede eleverne lige så frit om præstens rolle, opgaver og muligheder som i den gruppe, hvor præsten ikke sad med. Det tyder på, at præstens tilstedeværelse ikke var en hindring for deres refleksioner – tvært imod, det var som at præstens tilstedeværelse gjorde det endnu mere relaterbart, når de sad ansigt til ansigt med Campuspræsten og det var tydeligt at situationen i sig selv var relationsopbyggende og skabte en forståelse.

⁴ <https://www.campus-koege.dk/ung/campus-praest>

Tematikker fra interviewene

I det følgende gennemgås de tematikker, der opstod i interviewene. Først præsenteres interviewspørgsmålet og en kort opsamling af hovedindholdet af informanternes svar. Dernæst listes i stikordsform de forskellige svar, som eleverne bød ind med. Endeligt eksemplificeres dette med citater og uddrag af elevernes samtaler ud fra spørgsmålene.

Har jeg en plads?

1. Spørgsmål: Hvad er du optaget af lige nu / hvad er betydningsfyldt for dig lige nu?

Eleverne svarer meget spontant ud fra deres aktuelle studieliv, men fortsætter også med, hvad der generelt optager dem i deres studie- og privatliv. Lige nu er tiden præget af usikkerheden om, man har fået en praktikplads i næste praktikforløb og om man kan leve op til praktikkens krav og forventninger. Det fylder meget for eleverne, dels da deres uddannelsesforløb er afhængig af denne praktikplads, og dels fordi det betyder meget (særligt for denne gruppe elever?) at man har en plads, at man er med, at man kan bruges. En ungdomsuddannelse med diverse praktikforløb kan for nogle elever opleves som et forløb med flere usikkerhedsperioder, hvor man skal klare sig selv. En øget opmærksomhed i usikre perioder kan være med til at give mod til at stå igennem usikkerheden og stadig stå på egne ben. Generelt er eleverne optaget af:

- Praktikplads i kommunerne (får jeg en plads?)
 - Hvad hvis man ikke får en praktikplads? en har lavet en hel plan B med andre uddannelsesmuligheder, hvis hun ikke får en praktikplads.)
 - Kan man leve op til forventningerne i praktikken?/ Kan man klare praktikken?
 - Skole bliver lidt mere seriøst jo længere man kommer i forløbet (der er snart eksaminer)
- *Jeg synes det er mest det der, hvor vi skal i praktik i kommunerne – hvor kommer jeg hen? – får jeg en plads? Det er ret stressende – hvad nu hvis man ikke får en plads? - det har fyldt rigtig meget...*
Pige 17 år, SOSU elev
- *Den sidste månedstid har vi prøvet at få den der elevplads – så man går og hele tiden og er nervøs for om jeg får en plads. Hvad skal jeg så lave? Jeg har lagt planer for et helt år, hvis jeg ikke får den – skal jeg søge noget andet – det er ligesom i 9. klasse, hvor, man skulle finde ud af hvad filen skal man med sit liv, hvis man ikke får en praktikplads?*
Pige 18 år, SOSU elev
- *Jeg glæder mig til at møde de forskellige mennesker (i praktikken) og hvordan deres problemer er og se det virkelige liv, for vi har jo kun læst om det – altså det teoretiske og så kom ud og få det praktiske og få det i hænderne. Det glæder jeg mig til.*
Pige 19 år, SOSU elev

Har jeg en plads? – også i det sociale?

Ud over bekymringen om man får en praktikplads, fylder det også for eleverne at have en plads i sociale sammenhænge på skolen. Elevernes sociale liv på skolen er af stor betydning, fordi det i elevernes optik har betydning for både deres tilstedeværelse, motivation og deres faglige deltagelse.⁵ Generelt er relationer et bærende omdrejningspunkt, såvel de trygge relationer som man trives i, som de utrygge relationer (både på skolen, praktikken og i ens personlige liv). Generelt er eleverne optaget af:

⁵ Relationen mellem elev og underviser er ifølge flere undersøgelser ganske afgørende for både trivsel, læringsmiljø og fagligt udbytte. <https://www.eva.dk/ungdomsuddannelse/trivsel-er-forudsætning-fagligt-udbytte-derfor-er-trivsel-ogsaa-skolernes-ansvar>

- Det sociale på skolen
- Betydningen af det sociale (glæden sig til, lyst til at gå i skolen, det sociale har en afsmittende effekt på det faglige)
- Når man kommer ind som ny i en klasse, der kender hinanden, finder man sin plads?
- Hvad tænker andre om en? (meget gennemgående del af deres bekymringer – hvad tænker andre - både i forhold til alder, forventninger, går til læge/psykolog/præst)
- Aldersforskel (det er en bekymring, de havde inden start – og mange erkender at det slet ikke har været et problem – men det har fyldt en del og skabt usikkerhed)
- Personlige problemer – både små og store (hverdagsudfordringer, angst, præstationsangst, lavt selvværd, dødsfald i den nære familie, teenagemor).

- *Det betyder faktisk meget – at man glæder sig til at komme i skole!*
- *Ja, at man har lyst til at møde op, så bliver vores resultater meget bedre.*
- *For mig gælder det sociale også meget i forhold til det faglige, at jeg lærer meget nemmere, når vi har det godt sammen.*

Gruppe 1

- *Det sociale kan godt være en udfordring – altså lidt med aldersforskellene – og så alligevel er det ikke så slemt. Men man var lidt bange for at dem, der er ældre tænker: det er nok bare en lille pige, der løber rundt og er fjollet og at de ikke forventer så meget af en.*
- *Man finder ud af, at det har jo heller ikke noget med alder at gøre, hvordan man kommer ud af det med hinanden, man kan jo sagtens være gode venner.*

2 piger 17 - 23 år, SOSU elever

- *Min udfordring er at jeg er genert, så jeg skal træde frem – det kan være svært. Det var fint da jeg var i praktik...*
- *Man kommer jo ind hos nogen og skal stå og kigge på dem, der har det svært og de har ikke noget tøj på. Jeg følte mig rigtig påtrængende, at jeg bare skulle stå og glo. Det var lidt grænseoverskridende – det var deres hverdag og jeg kom og kiggede på, som om det var en film eller et museum. Jeg følte det var lidt svært – og i snusepraktikken må man jo ikke gøre noget, der går man bare i hælene på en anden.*

2 piger 17 - 20 år, SOSU elever

2. Spørgsmål: Hvad giver energi lige for tiden?

Igen vægtlægges sociale forhold og relationer i både skole og hjem/fritid.

- *Klassens sammenhold – vi har det rigtig godt sammen. Altså der er altid lidt drama – det vil der altid være – men, at vi har det godt i klassen.*
- *Og så at der er nogen, man kan komme til hvis man har det svært.*
- *Fællesskabet, gode vejr, kærester, ... det at der ikke er problemer fx med ens far eller venner. Når de problemer ikke er der, så giver det en anden energi til at være sammen med.*
- *At jeg har en datter, som jeg bliver nød til at tage uddannelsen for, så jeg kan tage mig af hende. Hun er heldigvis nem, så jeg klarer mig.*

Gruppe 2

Samtalepartnere

3. Spørgsmål: Hvem snakker du med?

Eleverne giver udtryk for at de i første omgang bruger deres netværk af jævnaldrene. Familienetværket kan også bringes i spil afhængig af hvor gode relationerne er, men det er overraskende, hvor mange der forsøger at skåne deres forældre for at skulle bekymre sig på deres vegne. Eleverne snakker med:

- Veninder, (de tætteste veninder) kæresten, større søskende og evt. deres kæreste, nogen med erfaring: kollega, chef, mors veninde, psykolog
 - For nogen er forældre det mest nærliggende og trygge - der hvor relationerne er tætte og respektfulde. For andre er forældrene slet ikke i position, fordi relationerne er belastede. Men flertallet vil ikke bekymre forældrene måske også fordi de gerne vil vise at de kan stå på egne ben og klare sig selv.
- *Jeg bruger mest min Far – ikke så meget min Mor, for jeg føler ikke rigtig, at hun kan forstå mig. Jeg siger ikke så meget til hende – for hun bekymrer sig altid rigtigt hurtigt. Og så går hun ind og så finder hun alle mulige løsninger, og siger det er sådan her, det skal være – hun er lidt kontrol freak. Hun forstår mig ikke rigtigt - jeg vil gerne kunne finde mine egne løsninger – det er jeg voksen nok til. Det er også det gode ved den her uddannelse – der er forældrene slet ikke blandet ind i det...*
pige 18 år, SOSU elev
- *Ens forældre har den der forælderrolle, og så bliver de bare bekymret, og man vil ikke gøre dem bekymret, hvis man går og har det lidt dårligt, så tænker de; Ej hvorfor har hun det dårligt? Hvad kan jeg gøre for hende?*
- *Eller de får det der bekymrede ansigt på, og man tænker bare årh nej, nu fik jeg sagt det, nu kommer de til at spørge til det 10 gange!*
- *Ja lige præcis, så spørger de hele tiden, hvordan har din dag været, - så er det bedre med ens veninder, de kan få en til at grine!*
- *Mine forældre skal ikke vide alt, for jeg vil ikke have, at de skal sidde og bekymre sig over mig, for det har de gjort før. Jeg vil give dem lidt ro-agtigt og vise at jeg kan klare mig selv.*

Gruppe 1

Eksterne/sekundære samtalepartner?

4. Spørgsmål: Hvad skal der til for at opsøge en anden samtalepartner? (lærer, psykolog, vejleder)

Eleverne udtrykker, at de har svært ved at skulle opsøge en anden voksen samtalepartner af flere årsager – dels vil de gerne prøve at klare sig selv, dels er det svært for nogen at skulle bede om hjælp. Andre udtrykker, at det kan være svært at vurdere, hvornår man har brug for hjælp og hvem man skal spørge. Endeligt fortæller flere af dem om negative erfaringer med at opsøge hjælp hos professionelle (læge, psykolog). Eleverne siger følgende om sekundære samtalepartnere:

- Synes ikke umiddelbart at alle lærere kan bruges som en samtalepartner – det kræver både tid, tryghed og gode relationelle vilkår. Flere af eleverne nævner at de har tidligere positive erfaringer med at bruge lærere (på GF1 og efterskole)
- Svært at vurdere, hvornår man skal bede om hjælp, for hvornår er det alvorligt nok? (svarer selv - når det påvirker valg i fritiden, skolearbejde)
- Kan ikke lide at bede om hjælp, så holder man det for sig selv, forsøger at klare sig selv.
- Svært med læge (har ikke tid og er ikke i position til den afklarende samtale, er for klinisk, ikke diskret nok)
- En del har gjort sig negative psykolog erfaringer - med lange ventetider, bevillinger, protokoller – en enkel har gode erfaringer med psykologsamtaler, som var konstruktive, med øvelser og god opfølgning.

Lærerne:

- *Jeg ved godt at lærerne siger – at I skal bare komme hvis der er noget, men det er rigtig svært at komme til dem, nogen gange kan de godt have det sådan, at de har for travlt.*
- *De er måske lidt for professionelle på en måde.*
- *Man skal have et godt forhold til dem og jeg har det bedst med at åbne mig op over for en kvinde.*
- *Også selv om de er en pisse god lærer, så kan man mærke at de ikke har tid. Nogen gange kan man også godt føle, at de er der bare for at gøre deres job, eller at de også skal være på sygehuset. De er ikke rigtig til rådighed.*
- *Jeg har oplevet på GF1, at der var nogle lærere, som man godt kunne komme til. Man skriver bare til hende og så sagde hun ja – du kommer bare og når man ser dem på gangene, så bliver hun glad for at se en og siger hvor er jeg glad for at se dig igen. Og spørger hvordan går det og spørger ind til os.*
- *Hun viser hun er interesseret i os – og så fortæller hun også om sig selv.*
- *Det er ligesom om at det er blevet anderledes fra GF1 og så nu...*

Gruppe 1

- *Jeg har min mor – efter at jeg fik min datter, så har jeg ikke rigtig så mange andre. Når de andre går i byen, så kan jeg ikke følge med mere. Jeg har én veninde og min mor. Lærerne spørger ikke ind, så der er ikke nogen grund til at snakke med dem. Lærerne snakker vist også meget sammen, så hvis man siger noget til den ene, så ved de andre det også.*

pige 17 år, SOSU elev

Tør man bede om hjælp?

- *Jeg vil ikke selv tage springet og sige jeg har brug for at se en psykolog, der tror jeg har brug for at høre det fra min læge, eller mine veninder.*
- *Jeg gider ikke sidde og råbe om hjælp, jeg gider ikke sidde og være hjælpeløs, det kan jeg ikke lige helt, det tror jeg nogle andre skal komme og sige – hej – jeg tror du har brug for at snakke med nogen. Der synes jeg det er svært, for jeg synes, at hvis jeg har problemer, så synes jeg det påvirker alt i mit liv, så påvirker det min hverdag, for jeg går og tænker over det, og så påvirker det, at jeg ikke rigtig kan følge med og det påvirker at jeg ikke kan gå på arbejde, eller ikke kan overskue at skulle ses med nogle veninder, der påvirker det alt – og der har jeg dårlig dømmekraft.*
- *Og så nogen gange så er det også svært at anerkende, at man skal have noget hjælp, for når folk sagde til mig, du har brug for noget hjælp, så blev jeg sur, jeg blev vildt sur, jeg blev sådan helt,..*
- *Også fordi man begynder at blive meget selvstændig i den alder man kommer i nu, og så vil man gerne klare det selv, og vil gerne vise, jeg kan godt selv, jeg kan godt stå på egne ben.*

Gruppe 1

Campuspræst?!

5.spørgsmål: Hvad tænker du, når du hører ordet Campuspræst? / Hvad er din umiddelbare opfattelse?:

Det er bemærkelsesværdigt, at se hvordan der er forskel på hvad eleverne svarer i starten af interviewet og til slut, hvor de har mødt præsten og hørt hende forklare, hvad en Campuspræst er. Generelt giver de udtryk for, at de har ingen erfaringer med en præst udenfor kirken hverken på det eksistentielle eller det sociale plan. Og dermed ikke de store forventninger. Om campuspræst siger eleverne:

- o I starten fremstår Campuspræst som et fremmed begreb, de kan slet ikke se hvad en præst har at gøre på Campus, udenfor kirken.

- Kommentarerne er præget af en overraskelse af at en præst kan have noget at gøre ind i en ungdomsvirkelighed og deres ungdomsuddannelse.
 - Der efterspørges en større synlighed af præsten, og tydelig kommunikation af funktion og hvad man kan bruge en præst til.
- *Altså da hun første gang kom ind og præsenterede sig som Campuspræst, så tænkte jeg, åh nej, skal der løbe sådan en rundt her – så kan man komme ind onsdag kl. 10 og be – det kommer ikke til at ske! Men da hun så kom ind og fortalte, at hun er her bare for os som mennesker og ikke for uddannelsen, - jo hvis man har lyst til at snakke om det, så fint nok – men også om alt muligt andet, og at man bare skulle vide, at man havde hende, det var faktisk meget rart. Nu har jeg ikke snakket med hende endnu, men...*
 - *Jeg synes hun er gemt lidt væk – hun er ikke så tydelig.*
 - *Ja og der mangler lidt at lærerne også henviser til hende – at hende kan man snakke med, hvis man har haft døden tæt på eller sådan noget.*
 - *Ja eller hvis jeg sagde til en lærer, at jeg har problemer med min Far, det har de jo ikke tid til at høre på, så kan de jo bare sige - prøv at gå over til præsten og tal med hende.*
 - *Hun er jo bare over i de der barakker...*
 - *Jeg har set hende én gang i kantinen. Det kan være hvis hun er hos os...*
 - *Vi har ikke rigtig fået at vide, hvordan vi kan bruge hende.*
 - *Altså ikke andet end at vi gerne må komme over og snakke med hende, hvis vi har noget – er ked af det – eller om alt mellem himmel og jord – som hun siger det.*
 - *Jeg har først hørt om det i dag. De skal måske også informere om det – altså ikke kun på GF1 – også på GF2 – for os der først er kommet ind nu..*
 - *I det hele taget er der brug for, at det forklares noget mere – sikkert også på hele Campus, jeg har da venner både på handelsskolen og EUC – og de ved da ikke at der er en Campuspræst.*

Gruppe 2

- *Jeg anede jo ikke hvad en campuspræst er, og hvad din rolle er her på skolen – jeg tænkte sådan noget kirke- og gudstjenesteagtigt noget for nogen, der er virkelig kristen.*
- *Første gang du var hos, tænkte jeg at det nok bare var sådan noget præsterelateret – nok fordi jeg havde sat mig fast på den der titel.*
- *Jeg tror, at hvis man siger, at man skal ned og snakke med præsten, så vil andre tænke, hold da op – du er godt nok kristen, eller et eller andet...*
- *Kan man gå til en præst til andet end en gudstjeneste?*
- *Du var der på en dårlig dag – jeg havde en dårlig dag - og den måde du fortalte det på, at du sagde, at du er her for at hjælpe, så blev jeg sådan – jeg kan sku godt klare mig selv! du skal ikke sådan... Det der med at man så lige kan opsøge dig og sådan snakke med dig-agtig – det er virkelig svært.*
- *Og så tænker jeg en præst kan man ikke tale med problemer om, det hjælper ikke med gudstjeneste og kirke og alt det der!*

Gruppe 1

Skal man klare sig alene?

Eleverne giver igen udtryk for, at de er i gang med en selvstændiggørelsesproces, hvor de forsøger at klare sig selv og dermed ikke vil have hjælp. Deres refleksioner peger på, at denne proces kan være ensom for nogen, når selvstændighed tolkes, som at man skal klare sig alene – og derfor ikke vil bede om hjælp. 'Man jo ikke brug for hjælp, når man forsøger at klare sig selv!'

- *Altså jeg vil ikke bruge en præst – jeg holder bare tingene for mig selv, så jeg tror ikke at jeg vil bruge nogen.*
- *Det er ikke så sundt!*
- *Nej det har jeg lært – det er ikke sundt ikke at kunne gå til nogen.*
- *Så ville jeg bare føle at jeg ville være et problem for andre, hvis jeg kom og skulle snakke om mine problemer. Så vil jeg hellere bare prøve selv, selv om det ikke er smart.*
- *Sådan havde jeg det også i 6.kl. – så i 7. blev jeg indlagt, fordi jeg stressede over alt. Så efter det, så har jeg lært at tømme min rygsæk, som de kaldte det, og lærte at bruge mine veninder, mine søstre og kusiner og min familie, så har jeg lært at bruge dem til at komme af med mine ting. Det er en proces der tager lang tid. Og det er først nu, efter jeg kom på efterskole, at jeg lærte det. Så held og lykke!*
- *Jeg tror også, at hvis man er vandt til at skulle tage sig af andre – du er vandt til at tage dig af din datter og jeg skal tage mig af min tvillingsøster, så er det lidt mærkeligt, at nu er det faktisk mig, der har brug for hjælp og nu er det mig, der skal være fokus på, det er jeg ikke god til. Jeg vil hellere hjælpe andre. Det er svært at skifte fokus.*
- *Også at acceptere at man er sårbar.*

Gruppe 2

Forventninger kommer af erfaringer

Senere i løbet af interviewet - med indspil fra Campuspræsten, opstår en større forståelse for Campuspræst opgaven, idet eleverne forsøger at se muligheder i brugen af en præst - også på et personligt plan. Det kræver en meget konkret kommunikation af mulige samtaleemner, relevante situationer og rammer for samtalen. Eleverne bliver glædeligt overrasket over, at der er én, der har tid til dem, men de udviser stadig en vis usikkerhed overfor hvordan og hvad man kan bruge en præst til. Det understreger endnu engang de manglende erfaringer med en præst på det sociale eller på det eksistentielle plan. Dermed kan det være svært at have forventninger hertil:

- *Jeg anede ikke hvad en campuspræst er, før vi fik det forklaret. Jeg tænkte bare, hvad skal jeg dog med hende? Men nu synes jeg, det lyder lidt mere hyggeligt, at det hedder en Campuspræst.*
- *Jeg synes det lyder rart – faktisk en lettelse, altså at få at vide at hun er her.*
- *Jeg synes det lyder godt – lige nu har jeg ikke ret meget brug for hjælp, men nu når jeg ved mere, så tror jeg, det vil få flere folk til at komme ned til dig og få hjælp til det, man ligesom har problemer med.*
- *Må jeg spørge – helt præcist, hvad er det du kan? Hvor stort er omfanget? Er det både privat og skole?*

Gruppe 1

- *Altså hvis der var nogen der var død i min familie, så tror jeg ikke, at jeg vil kunne finde på at spørge en præst – for jeg har rigtig, rigtig svært ved at spørge om hjælp, hvis jeg har problemer. Det vil være svært for mig at gå hen og sige jeg har det her problem, kan du hjælpe mig. Det kan jeg slet ikke se mig selv gøre overhovedet, jeg vil bare beholde det inde i mig selv – også med en psykolog.*
- *Jeg forbinder meget en præst med en der siger – nu ber jeg for dig, og til Gud og sådan noget og jeg ved godt at man sagtens bare kan snakke med hende. Min sidste præst til konfirmation var meget speciel. Han gik meget op i at de regler, der står i biblen, at man skal følge dem og gå efter Gud, og hvis man ikke gjorde det, så ville man dø. Ham ville jeg aldrig snakke med, selv om han har døbt min bror og giftet min Mor og Far.*

- *Altså jeg har et helt andet forhold til min præst – altså hun var mega sjov, måske også fordi jeg kommer fra en lille by, så møder man hende over det hele og så står man og snakker lidt, så man har et andet forhold - og vi snakkede også om alt mellem liv og død... der ville jeg godt kunne gå hen til præsten og snakke med hende.*

Gruppe 2

Fraværs-registrering?

Er fraværsregistrering et problem? En enkel elev giver udtryk for, at hvis man skal opsøge præsten, når præsten er tilsted, får man måske fravær?

- *Det kan være lidt svært at opsøge hende.*
- *Jeg har ikke rigtig haft behov for det..*
- *Men hvis jeg havde brug for ville det være lidt svært – nu har jeg lige været syg i en uge, så jeg går meget op i mit fravær, så jeg har ikke lyst til at have mere fravær end hvad der er brug for, så og jeg er bange for at hvis jeg går over og snakker med hende og jeg misser noget af timen eller noget af det der er vigtigt, så jeg får fravær, - og jeg tør ikke få mere fravær.*

Gruppe 2

Campuspræst – men hvordan?

6. spørgsmål: Hvad kan præsten bruges til / hvad kan man tale om med præsten?

Selv om eleverne ikke har erfaringer og dermed heller ikke nogle forventninger til hvad en Campuspræst kan bruges til, spørges de i interviewet til hvornår de forestiller sig at de evt. kunne bruge en præst. Der er igen forbehold og usikkerhed om til hvad og om hvad og ikke mindst – hvad nu hvis præsten rent faktisk ikke kan hjælpe? Eleverne kommenterer følgende:

- Kan præsten hjælpe?/ hvad nu hvis hun ikke kan hjælpe?
 - Til når der er lidt større problemer end bare at man har en dårlig dag
 - Noget seriøst, når det går ind og påvirker alt det andet, som uddannelse
 - En der lytter og som ikke prøver at komme med dårlige løsninger, som forældre har det med at gøre
 - En person at tale med, som ikke bliver bekymret og som kan tage det professionelt.
 - Behøver ikke at være mærkelig eller religiøs for at gå til præsten – men det tror man først
 - Usikker på hvor alvorligt skal det være – mangler tydelige rammer for hvad det er
 - Alt mellem himmel og jord,
 - I første omgang små skolerelaterede emner, ikke for privat, men det er måske første steppingstone til de mere komplekse emner.
 - Vigtigt at præsten fortæller og giver konkrete eksempler på tematikker og emner, som eleverne kan relatere til (de har en social bevidsthed)
 - Har brug for nogen der ser en og anerkender en.
- *Det vil nok ikke være sådan noget mega privat i starten – men nok sådan noget skolerelateret.*
 - *Jeg tror, jeg vil have svært ved at vurdere, hvad du kan bruges til at snakke med om.*
 - *Jeg vil være bange for at fortælle noget privat, hvis det slet ikke er det du skal bruges til.*
 - *Det vil nok kræve, at der blev sat ret tydelige rammer for hvad man kan snakke med en præst om.*
 - *Ja, og så sidder man der og åbner sig, og så bliver der ikke rigtig gjort noget ved det. Det ville være irriterende, hvis du slet ikke kan hjælpe en.*
 - *Det behøves ikke at være det store problem eller at man er fuldstændig mærkelig, det kan jo være alt mellem himmel og jord.*
 - *Der er mange, der har brug for et klap på skulderen, og det gør du rigtig godt.*

Gruppe 1

- *Jeg synes også bare fx som for nogle år siden, da jeg mistede min mor – da ville jeg have brugt hende, for man ved hun er præst og hun en anden tilgang til hvad det er, men der havde jeg ikke muligheden. For en præst for mig, så er det det med døden, og det med misbrug fx det der – men jeg vil ikke bruge hende til andet. Jeg ved ikke hvad det skulle være.*
- *Jeg ville bruge hende hvis jeg mistede hende og spørge hende hvordan skal jeg tackle det.. Ikke noget med uddannelsen – det vil jeg ikke bruge hende til – jeg er slet ikke religiøs, og tror slet ikke på alt det der, jeg tror når man dør, så er man død.*
- *Det kommer også an på hvilken opdragelse man har haft. Fordi i min familie har man altid været åben om sådan noget der, da jeg var lille da gik vi i kirke så jeg er altid opdraget med at en præst står i kirken, og en præst gør det og det, så hvis hun hed noget andet, fx psykolog så ville jeg bruge hende til psykologting. Hun har ikke sagt, at hun kun kan bruges til præste-ting – men det er den opdragelse, jeg kommer med.*
- *Jeg tror også at jeg ville være bange for at hvis jeg kom der hen og sagde at jeg problemer med det, eller sådan noget med privatlivet, så ville jeg være bange for, at hun bare siger – Nåh –og hvad skal jeg gøre ved det?*
- *Sådan har jeg det ikke, jeg tror godt at jeg kunne finde på at bruge hende, nu hvor jeg ved noget.*

Gruppe 2

Faglige tiltag

7. spørgsmål: Hvilke temaer eller ideer ville være relevante til faglige oplæg fra Campuspræsten?

Her kan eleverne bedre tænke med og byde ind, dels er de bekendte med præstens rolle som underviser fra konfirmationsundervisning og dels har de gjort sig erfaring med at have præsten på besøg i klassen og kan derfor bidrage med følgende ideer og perspektiver:

- Et nyt perspektiv på lærernes faglige vinkler
- Døden (Men skal det være det første møde med præsten?)
- Et valgfag – (som udbydes også ad hoc – fx i xxlæringstimen)
- Robusthed – psykisk robusthed
- Ikke for akademisk/ foredragsagtig – mere noget livsfortællinger/rollemodeller som man kan relatere til.
- vigtigt at det er relaterbar til elevernes virkelighed
- Hvordan indtræder man i religiøse hjem med religiøs forståelse

- *Nu er døden jo ikke det sjoveste emne....og det var ligesom første møde med dig!*
- *Nej men det var en god måde at få det serveret på - det gav jo ligesom et andet perspektiv, det skal vi jo også være gode til at tackle, døden kommer vi jo til at se..*
- *Uhm måske du kan tilbyde et valgfag?*
- *noget om robusthed fx, som vi lige har haft. Det tror jeg faktisk også du kunne være rigtig god til, det der med at være psykisk robust.*
- *Ja eller bare, vi har også meget om sådan nogle psykiske ting, men i et valgfag kunne du koble dig på.*
- *ja altså lave et nyt valgfag, altså i xxxlæringstimer, (modullet torsdag formiddag) der laver vi ikke noget alligevel, så vi ikke bare sidder og kigger ud i luften i 2 timer...*

Gruppe 1

Sociale tiltag

8. spørgsmål: Kan præsten bidrage med sociale initiativer?

At se Campuspræsten som en medspiller i forhold til sociale tiltag på uddannelse, er en klar mulighed ifølge eleverne. De kommer med ideer til sociale tiltag (de efterlyser generelt sociale tiltag), men ideerne var mere målrettede almene, sociale tiltag på uddannelsen end ideer til 'præstelige', sociale tiltag. Deres ideer bærer præg af, at præsten er velkommen til at integrere sig i de i forvejen (få) planlagte sociale arrangementer (fredagsbar) eller være med til at byde ind og understøtte, at der kommer flere sociale arrangementer på uddannelsen. De bidrager med følgende ideer og perspektiver:

- Præsten må gerne være med til sociale aktiviteter – men også være med til at lave nye/ flere sociale initiativer. Der efterlyses gode sociale initiativer (det afhænger selvfølgelig af hvad det er..., eleverne vil gerne inddrages i at arrangere)
- Sociale tiltag skal ikke være foredrag, i så fald, skal det i hvert tilfælde være MEGET fængende, relaterbart og virkelighedsnært.
- Ideer: Fælles spisning, pizza, film, bage kage, sociale aktiviteter, fredags bar, vandbowl, just dance, fælles bowling-arrangement, bordtennis-turnering, spille kort/spil. Det skal annonceres i god tid, og være lige efter skoletid, så man tager bussen fælles derhen. (husk at en del kommer fra oplandet omkring Køge)
- Sjovt og socialt understøttende
- Inviteres som gruppe – og de kommer i grupper...

- Kom bare og mingle til en fredags cafe, det kunne være hyggeligt! Der sidder også 2 lærere, men de mingler bare med hinanden.

- Så kan man få et mere naturligt forhold til hende.

- og hendes humør kan smitte af på os. – det betyder også noget.

- Ja, når man griner sammen, så oplever man hinanden på en anden måde.

- Hun føles, som om hun kender vores aldersgruppe – at hun ligesom kan huske hvordan det er

- Men jeg tror også, at hun kan forholde sig til, at vi er spredt i vores alder – både en 50-årige og en 16-årige. Det er hun sikkert vandt til.

Gruppe 2

Kommunikation

9. spørgsmål: Hvordan skal præsten præsentere sig, komme i kontakt og kommunikere sin tilstedeværelse?

Generelt har eleverne mange ideer hertil – men fælles er at præstens tilstedeværelse skal på den ene side være offentligt, synligt og tilgængeligt, men ens eget møde med præsten må gerne være diskret. Der efterlyses en tydelig præsentation til fælles samlinger, en tilstedeværelse både i undervisning og i det 'frie rum' og en synlighed på flere kommunikations platforme. Måske som en tre-trins-raket: præsten præsenteres offentligt i det fælles fora, gentages i klasserne i det mindre fora og skal endeligt være tilgængelig, så man kan gøre sig erfaringer på det individuelle plan. Eleverne bidrager med følgende kommentarer:

- En ting er at stå i klassen og præsentere sig, noget andet er at stå i multisalen ('Der bliver man ligesom mere hørt, der bliver ligesom råbt lidt højere omkring tingene'). Næsten alle eleverne understreger vigtigheden af at få taletid ved fælles samlinger, så det hører ind under det fælles – og bliver dermed en legitimering af præstens tilstedeværelse.
- Det skal siges højt, så eleverne også tør sige det højt. Gør det synligt, når præsten er her og mere synligt hvornår præsten er her. Gør det synligt for eleverne og i hverdagen – de vil gerne se dig på gangene (tilgængelighed), så man tænker over at du er der.
- Præsenteres som en resurse, som man kan bruge, - en personlig resurse.

- Flere gange på flere årgange – da, der kommer nye til, og de er i en anden periode af deres liv, Det er vigtigt at komme ud til eleverne i alle klasser på flere årgange. (*'Man har så mange ting i hovedet, så man skal lige mindes om det'.*)
- Vigtigt at ophæve religionsforskrækkelsen og sænke tærsklen til præste-titlen.
- Tydeligt hvad rammerne er (ingen protokol, tavshedspligt)
- Tydeligt hvilke samtaleemner det kan være – fortæl med konkrete, eksistentielle eksempler - ikke kun kristendomsting
- Flere forskellige kommunikations veje: plakat, sms, visitkort, gennem læreren, offentligt og anonymt, telefonnummer

Præstens plads og placering

Ud fra elevernes refleksioner kræves der at der tænkes bevidst i præstens placering. På den ene side skal præsten være fuld offentligt tilgængelig og synlig og på den anden side er det vigtigt at man kan mødes på et diskret mødested i det personlige møde og samtale. De anbefaler følgende om mødestedet:

- når man opsøger præsten skal det være lidt skjult (ikke noget stort præsteskit)
- når man mødes med præsten skal det være lidt aflukket, så andre ikke kan se en (gråd og klage)
- det må gerne være et sted, hvor man lige kan nå at komme sig, når man kommer ud

Navnet campuspræst

Navnet campuspræst omtales positivt og virker til at falde i god jord. Det klinger lokalt og nært og er dermed med til at bygge bro fra den kirkelige præst til en præst der er tilstede i en ungdomsvirkelighed.

Elevernes kommentarer pointerer følgende:

- Lyder hyggeligt (familiært/ lokalt)
- Er med til at bygge bro
- Skal forklares (også det officielle ansættelsesforhold, hvorfor er du her? –hvad er din plads?)

Sammendrag

Campuspræst som en personlig resurse og sekundær samtalepartner

Vi vil lade det være op til Campuspræsten i samarbejde med de forskellige campusafdelinger selv at udvælge hvilke handlingstiltag og prioriteringer, man vil fokusere på. Man kan dog konkludere, at set fra elevernes synspunkt vil præsten sagtens kunne gøre gavn som en personlig resurse for eleverne. Ptra af forbehold overfor præstetitlen, en almen religionsforskrækkelse og manglende erfaringer med at mødes med en præst på det eksistentielle plan (udenfor kirkens rum) kan eleverne godt se muligheder i at Campuspræsten kan skabe et frirum som en sekundær samtalepartner, der ikke har noget på eleverne og som man kan komme til, når det brænder på. Særligt frafaldstruede elever har brug for en ekstern samtalepartner, der ikke er optaget af fraværsregistreringer, afleveringer og karakterer.

Campuspræst som en hjælp til at klare sig selv

Det lader til at Campuspræsten kan bruges, når man som ung har brug for råd og vejledning, særligt når man ikke vil bekymre og belaste sine forældre og gerne vil vise, at man kan klare sig selv. Med en eksistentiel tilgang kan mødet med en præst give eleverne mulighed for, at man sammen med en anden voksen kan finde løsninger på personlige udfordringer og øve sig i at stå på egne ben. På denne måde understøttes eleverne i deres selvstændiggørelsesproces. En ungdomsuddannelse med diverse praktikforløb kan for nogle elever opleves som et forløb med flere usikkerhedsperioder, hvor man skal klare sig selv. En øget opmærksomhed i usikre perioder kan være med til at give mod til at stå igennem usikkerheden og stadig stå på egne ben.

Campuspræst som en omsorgsperson og rollemodel

Det tyder på, at præsten kan blive en vigtig omsorgsperson på Campus både i forhold til sociale og eksistentielle tiltag. Relationer er på mange måder afgørende for elevernes motivation, tilstedeværelse på skolen og faglige og sociale udbytte, og relationer er af særlig betydning for denne elevgruppe, som ikke nødvendigvis har de mest positive skoleerfaringer. Eleverne giver udtryk for at de godt kan mærke besparelserne i mødet med omsorgspersoner på uddannelsen, og selvom de har forståelse for at lærerne ikke altid har tid til en snak, så er de bevidste om at disse snakke er vigtige for deres trivsel. Da eleverne endvidere øver sig i selv at skulle være omsorgspersoner, er det vigtigt at de møder forskellige rollemødel, som har tid til at vise omsorg med respekt og anerkendelse.

En offentlig og diskret Campuspræst

At være Campuspræst kræver en offentlig tydelighed, en let tilgængelighed og diskrete møder. Eleverne anbefaler, at Campuspræsten præsenteres offentligt på uddannelsen gentagne gange og på flere planer. Derudover efterlyser de, at campuspræsten kommunikerer klart og tydeligt, hvad en præst kan bruges til på det personlige plan. Endeligt skal eleverne gøre sig forskellige erfaringer med præstens tilstedeværelse på uddannelsesstedet, (både på det eksistentielle, det sociale og det personlige plan) da de ikke har tidligere erfaringer hermed. De efterlyser tydelige forklaringer på, hvad en præst kan bruges til, hvordan og hvornår og opfordrer til at der gøres en bevidst indsats på at kommunikere dette på mangfoldige kommunikationsplatforme. Præsten skal kunne ses i det offentlige men mødes med i det diskrete.

Tak til SOSU-elever på ZBC-Køge, som deltog i interviewet og som delte deres tanker og refleksioner om stort og småt og om alt muligt mellem himmel og jord.

Tak til lærerne, der formidlede kontakten til eleverne og tak til Campuspræsten, som var vært for samtalerne. Tak til ZBC-kokkene i kantinen for en god frokost!

Suzette Schurmann Munksgaard

Projektleder, CUR, Center for Ungdomsstudier

Maj 2019.

Best Practice idekatalog

I arbejdet med fokusgruppeinterview med elever fra CAMPUS Køge listes ideer og tiltag, som er fremkommet i forløbet og som andre ungdomsuddannelsespræster har gjort sig erfaring med.

Det kan virke overvældende med en lang liste af forskellige tiltag, når man som Campuspræst kun har en mindre ansættelsesgrad til opgaven og når man som ungdomsuddannelse kun har en begrænset mængde resurser til rådighed. Derfor er det vigtigt at lave en forventningsafstemning og lave realistiske mål for, hvad man vil opnå i den kommende periode. Måske er ét initiativ eller én aktivitet nok.

Selv om de fleste uddannelsespræster arbejder med en flerstrengt tilgang, er ideerne opdelt i faglige, eksistentielle og sociale tilgange for overskuelighedens skyld. Til sidst listes en række ideer omkring synlighed og kommunikation.

Faglige tilgange

- Tilbyd at være med i faglige sammenhænge som gæsteunderviser i forhold til eksistentielle, psykologiske eller religiøse emner (livets overgangsfaser, fødsel og død, fordomme og respekt, skyld og skam, omsorg og trivsel) eller der, hvor du har dine kompetencer. Husk at være med flere gange i løbet af skoleforløbene, da der kommer nye elever ind på senere grundforløb.
- Tilbyd evt. også at stå for 'ad hoc oplæg' i studiemoduler, samtalecafeer.
- Indgå i debatter/dialogarrangementer med repræsentanter fra andre trosretninger.
- Stil kirken til rådighed til feltbesøg for en klasse.
- Stil dig til rådighed i forbindelse med elevers opgaveskrivning
- Hyr en elev - eller flere! Bestil arbejdsopgaver til kirken fx engle, kors, installationer fra skolens værksteder, mad til kirkelige arrangementer fra skolens køkkenuddannelse, medieopgaver fra grafisk designhold m.m.
- Vær medarrangør af temadage enten på ungdomsuddannelsen eller andre steder - gerne i samarbejde med andre i stiftet eller provstiet og gerne med fokus på eksistentielle emner (ansvar, skyld, skam, ensomhed, omsorg, kontrol.) Vær opmærksom på at lave sådanne arrangementer i samarbejde MED ungdomsuddannelsen, fremfor FOR dem.
- Tilbyd din hjælp i uddannelsens lektiecafe.
- Deltag på studieturer eller events som Skills, åbent hus arrangementer m.m.

Eksistentielle tilgange

- Arranger samtalecafeer eller "mad og mening" arrangementer, hvor der skabes rum for fortolkningsfællesskaber om eksistentielle spørgsmål og ungdomstematikker.
- Vær med i sorggrupper, selvværdsgrupper eller andre samtalegrupper og lokale samarbejdspartnere, hvor man kan byde ind, f.eks. TUBA, Ventilen, Kræftens Bekæmpelse, Unge Mødre.
- Skab eksistentielle pusterum på ungdomsuddannelsen ved at tilbyde meditationer eller yoga.
- Tilbyd sjælesørgeriske samtaler som en 'særlig sekundær' voksen, der ikke har interesse i fraværsprocenter og karakterer, men som med en 'lyttende attitude' kan være med til skabe et 'eksistentielt mellemrum'. Vær opmærksom på at eleverne ikke har erfaringer med at møde en præst på denne måde og det er ikke alle der har lige nemt ved at skulle bede om HJÆLP, når man forsøger at klare sig selv. Brug gerne ord som råd, vejledning, lytning, personlig resurse
- Tilbyd dig som en personlig resurseperson, omsorgsperson og vær opmærksom på din rolle som rollemodel, for unge der også skal ud og være omsorgspersoner.
- Vær særlig opmærksom på frafaldstruede unge og dem der mistrives.
- Tilbyd at skrives ind i ungdomsuddannelsens kriseberedskabsplan.
- Søg samarbejde med studievejledere eller psykologen på ungdomsuddannelsen.

Sociale tilgange

- Vær med til at bringe værdier i spil i de sociale relationer på ungdomsuddannelsen
- Deltag i receptioner/jubilæer med ungdomsuddannelsens ansatte, drop forbi lærerværelset til en kop kaffe.
- Skab sociale 'mellemrums/pusterums' sammen med eleverne fra ungdomsuddannelsen (sovekoncerter, 'perler og podcast') - det kan både være på skolen eller i kirken.
- Lav madklub/spisefællesskaber for udeboende elever (gerne sidst på måneden).
- Vær med til at understøtte skolens sociale liv ved fx at tilbyde et socialt arrangement efter skoletid – gerne i samarbejde med en gruppe elever (bowling, påskeægs-croquet, brætspil)
- Trop op til fredagscafeen, stå i baren til en fest på ungdomsuddannelsen - der kan føres mange meningsfulde samtaler i baren.
- 'Mingle' og trop op ved første/sidste skoledag, jubilæumsarrangementer - vær til stede - også når der festes og fejres.
- Samarbejd med ungdomsuddannelsen om en juleafslutning for alle elever og ansatte.
- Drik din eftermiddagskaffe på den lokale 'kaffekilde' hvor eleverne hænger ud, venter på tog/bus sidder og laver lektier/opgaver.
- Inviter til 'mandegruppe' med bøn og bearnaise og samtaler.
- Inddrag eleverne til natkirke/særlige gudstjenester.

Synliggørelse/kommunikation

- Skab en god kontakt til ungdomsuddannelsens ledelse og medarbejder og forklar tydeligt hvad din rolle og opgave kan være som en ekstra resurseperson. Afstem forventninger og aftal en plan for dit arbejde og din tilstedeværelse. Vær forberedt på at ikke alle kender til mulighederne i en uddannelsespræst. Det kræver tid, god kommunikation og ikke mindst gode relationer.
- Præsenter dig på morgensamling og forklar kort og tydeligt, hvad en præst kan bruges til og giv konkrete eksempler på samtaleemner (selvfølgelig efter aftale med ledelsen).
- Vær regelmæssigt til stede på ungdomsuddannelsen - f.eks. til morgensamlinger, i kantinen, faste træffetider
- Inviter på kaffe/kage/pizza og inviter eleverne på 'råd og vejledning' om hvordan man kan være uddannelsespræst. Det samme kan gøres med en gruppe lærere/ studievejledere.
- Inviter dig selv til møde med elevrådet på ungdomsuddannelsen eller til det fælles elevråd på tværs af uddannelserne. Det kræver forudgående samtaler med enten medlemmer af elevrådet eller ledelsen.
- Gør det nemt at kontakte dig – spørg eleverne hvad der fungerer bedst? på ungdomsuddannelsens hjemmeside, via sociale medier, åben træffetid på et kontor på skolen. Overvej at mødestedet er tilpas tilgængeligt men også diskret.
- Lav konkrete, synlige, analoge kommunikationsmidler: plakat, go-cards, skilt på en dør, en 'roll-up', som rulles op, når du er på ungdomsuddannelsen eller har træffetid.
- Samarbejd med ungdomsuddannelsens grafiske designhold og spørg dem til råds/ lad dem løse opgaven om forskellige kommunikationstiltag.
- Lav en fælles folder eller video (evt. på stiftsplan) om hvad en præst kan bruges til på en ungdomsuddannelse.

Læs mere om baggrunden og forklaringer på ideerne i interviewopsamlingen fra Campus Køge eller i notatet: Best Practice og erfaringsindsamlinger, som er en del af projektet: Gymnasiepræst! - men hvordan? Notaterne findes på www.cur.nu